

[Stumph.]

Henvendelse har frugtet og i bekræftende Fald, hvor meget. I denne Forbindelse ser jeg naturligvis bort fra Skoler og lignende Bygninger, som er blevet frigivet som Følge af, at Flygtningene er blevet overflyttet til de store Samlelejre.

I sin Fremsættelsestale nævnte den højtærede Minister, at den engelske Militærmission, selv om den er blevet formindsket, stadig har rekvireret i alt 25 Ejendomme helt eller delvis, og at største Parten af Rekvisitionerne er foretaget i København og nærmeste Omegn, og blandt disse Ejendomme var to af Byens Hoteller. Den højtærede Minister kan vel ikke, enten her eller i et Udvalg, som jeg senere skal foreslaa nedsat, sige noget om, hvor længe disse Rekvisitioner vil vare, og specielt Rekvisitionerne af de to Hoteller, som der er saa umaadelig haardt Brug for.

Paa Grund af Forholdene kan jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til Vedtagelse, men jeg gør det i Haabet om, at det er sidste Gang, Loven forlænges i denne Form, og at Forholdene i 1947 vil udvikle sig saaledes, at det Tillæg til Indkvarteringsloven, som vi maatte vedtage i 1945 og nu formentlig forlænger, maa kunne falde bort. Jeg tror dog, det vilde være rigtigt, inden Lovforslaget vedtages, at underkaste det en kort Udvalgsbehandling, og jeg vil derfor efter Forhandlingens Slutning tillade mig at stille Forslag om, at det henvises til Behandling i et Udvalg.

Bjerre: Da man i Juni 1945 fandt det nødvendigt at gennemføre den Lov, som der nu er Tale om at forlænge, var det selvfølgelig, fordi man var klar over, at naar der skulde være Hovedrengøring, maatte man ogsaa have Lokaler, som den kunde foregaa i. Og det er hovedsagelig herom, det drejer sig; det første Formaal, Loven havde, at skaffe Plads til Indkvartering, spiller jo, som den højtærede Minister oplyste, ikke saa stor Rolle mere, og det kan vel ventes afviklet inden for en ikke alt for fjern Fremtid; derimod er det ikke saa sikkert, at det andet Formaal, at skaffe Lokaler og rekvirere fast Ejendom til Brug for de Institutioner, der skal foretage denne Hovedrengøring, snarlig kan ventes opfyldt. Naar man vedtog Loven i 1945 for 1½ Aar, regnede man vel med, at det var langt ude i Fremtiden; nu, da vi siger, at Loven skal forlænges for et Aar, synes vi, at et Aar er lang Tid, men med det Tempo, der er i Tiden, gaar den

Tid meget hurtigt, selv om man fra alle Sider, og jeg tror ogsaa fra den højtærede Indenrigsministers Side, vil gøre alt, hvad man kan, for at disse Beslaglæggelser ikke skal udstrækkes unødvendigt længe; for selvfølgelig er det klart, at det er en Gene for de Folk, det gaar ud over. Men det maa altsaa være nødvendigt af Hensyn til Almenvællet at tilsidesætte deres Interesser, saa at de Myndigheder, der skal foretage det, der skal foretages i denne ekstraordinære Tid, ogsaa faar Plads til at gøre det. Jeg er glad ved, at den foregaaende ærede Taler sagde, at der skulde nedsættes et Udvalg, for jeg tror, at meget af det, man nu kunde have Lyst til at spørge Ministeren om, bedst egner sig til Besvarelse i et Udvalg.

Jeg skal derfor nøjes med foreløbig paa mit Partis Vegne at tilsige vor Tilslutning til en hurtig og velvillig Behandling af Lovforslaget, og naar jeg siger en hurtig og velvillig Behandling, er det navnlig Hurtigheden, jeg vil fremhæve, idet Loven som sagt udløber med Udgangen af December Maaned i Aar, og da det formentlig maa siges at være en Ekspropriationslov, skal den være vedtaget inden Midten af December, for at den i Grundlovens § 80 nævnte Frist af 14 Dage kan overholdes. Der er altsaa relativ kort Tid til Behandlingen i dette Ting og i Folketinget.

Foss: Af den højtærede Indenrigsministers Udtalelser om dette Lovforslag ved dets Fremsættelse fremgaar det tydeligt, at Forslaget nok kan give Anledning til Betæneligheder. Den sidste ærede Taler brugte Betegnelsen „Ekspropriationslov“. Det var vist egentlig ikke Meningen med Loven, da den blev vedtaget, men det viser i alle Tilfælde, at den har en Rækkevidde, som vel nok er noget større, end man oprindeligt antog. Det gælder i særlig Grad de Tilfælde, hvor Administrationen har lagt Beslag paa private Virksomheders Lokaler.

Jeg skal ikke her opkaste mig til Dommer over, om Lovens Beføjelse er overskredet, saa meget mindre som dette Spørgsmaal er forelagt Domstolene. Det fremgik klart af den højtærede Indenrigsministers Fremsættelsestale, at Ministeren selv er indstillet paa, at de private Lokaler, der er lagt Beslag paa, frigives saa hurtigt som muligt. Men inden mit Parti kan tiltræde Lovforslaget, vil vi gerne vide noget nærmere om, hvorledes Mulighederne ligger for en Afvikling, og jeg maa derfor